

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

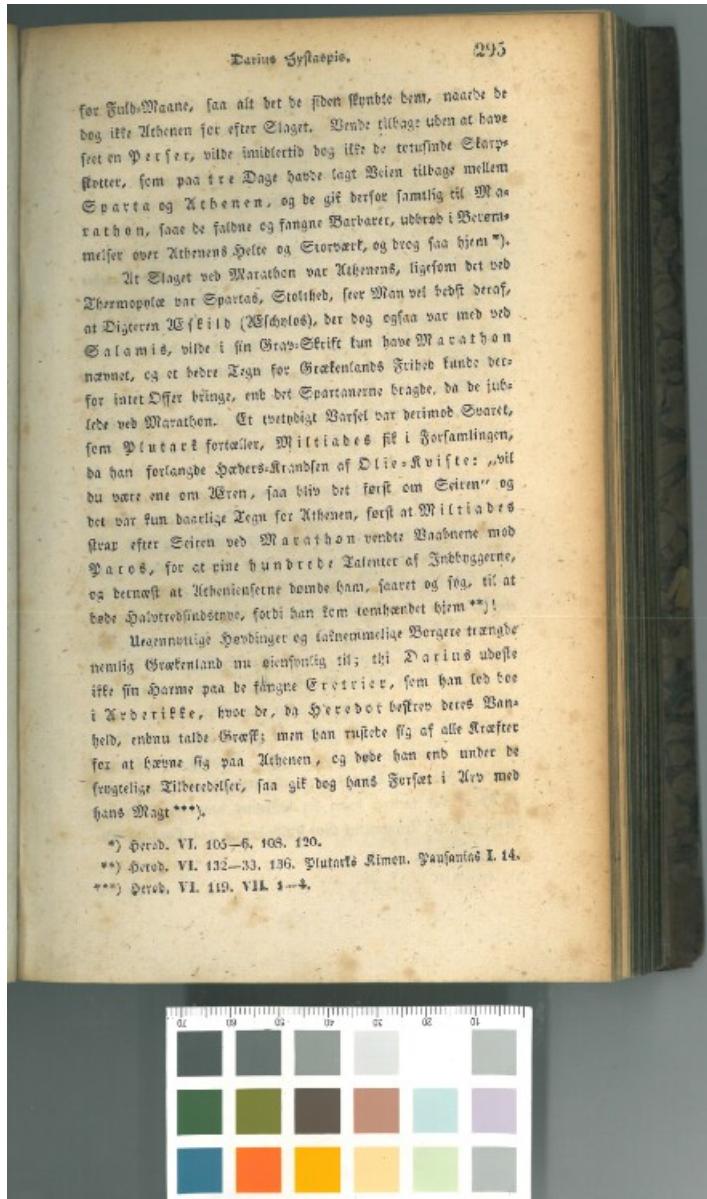
Titel: Udrag fra Haandbog i Verdens-Historien. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 294. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1833_518A_1-txt-shoot-idm15653/facsimile.pdf (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

for Tuld-Maane, saa alt det de siden styrte havde, naaede de dog ikke Acheneen for efter Slaget. Vendt tilbage ubon at have set en Perser, vilde imidlertid dog ikke de restende Skarpskutter, som paa tre Dage havde lagt Vejen tilbage mellem Sparta og Acheneen, og de gik derfor samtidig til Marathon, saae de fulde og fangne Barbarer, uddrag i Venstre melser over Acheneens Hulde og Sjortvælt, og drog saa hjem**).

At Slaget ved Marathon var Acheneens, ligefom det ved Thermopyle var Spartaas, Stoltbed, saer Man vel bedst deraf, at Digeren Wskild (Wschlos), der dog ogsaa var med ved Salamis, vilde i sin Grav-Skrift kun have Maerathon nævnet, og et bedre Tegn for Grekenlands Frihed kunde desfor intet Offser bringe, end det Spartanernes bragde, da de jukslede ved Marathon. Et vandbige Varsel var desmod Svaret, som Plutarch fortæller, Miltiades' sit i Horsamlingen, da han forlangte Hæders-Kranzen af Olie-Kvistet: „Sæl du være ene om Wren, saa bliv det først om Seirem“ og det var kun dærlige Tegn for Acheneen, fordi at Miltiades' Skep efter Seirem ved Marathon vendte Baabnene mod Paros, for at sine hundrede Talenter af Trækongerne, og dermed at Acheneisterne domde ham, saaret og såg, til at bøde Halvtredstidsdømme, fordi han kom temhændet hjem***).

Uraenmægtige Herhænger og laknemmelige Borgere trængde nemlig Grekenland nu sienførtig til; thi Darius' ubestilte ikke sin Hærne paa de fængne Egyptier, som han led hos i Arberrikke, hvor de, da Herodot bestros deres Banhæld, endnu talte Grebet; men han ristede sig af alle Kræfter for at hævne sig paa Acheneen, og døde han end under de frugtfulde Libberedolser, saa gik dog hans Herret i Aby med hans Magt****).

*) Herod. VI. 105—6, 108, 120.

**) Herod. VI. 132—33, 136. Plutarchs Timen. Pausontias I. 14.

****) Herod. VI. 119, VII. 1—4.